

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717010507
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8717010507.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.01.2018 v trestnej veci proti obž. L. F. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/57/2017 zo dňa 16.11.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného L. F. vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistené dni, najmenej od roku 2006 až do 23.01.2017, v mieste trvalého bydliska, v byte na adrese T., ul. M. XXXX/X, kde býval v spoločnej domácnosti so svojou manželkou E. F. a ich spoločnými deťmi, opakovane svojej manželke E. F. spôsobil fyzické trpenie širokým spektrom intenzity napádania od strkania, fackovania, udierania päťami a kopania do rôznych častí tela, ktorým poškodenej spôsobil drobné zranenia, odreniny, pomliaždeniny, s ktorými poškodená kvôli strachu z obžalovaného nevyhľadala lekárske ošetrenia, svojim neadekvátnym, nátlakovým a nekompromisným správaním jej spôsobil psychické utrpenie, počas ktorého poškodenú verbálne napádal, vulgárne jej nadával, zosmiešňoval ju, urážlivo a pohrdavo sa vyjadroval na jej osobu, mával výbuchy hnevu a zlosti pre akúkoľvek zámienku voči poškodenej, naposledy od popoludňajších hodín dňa 21.01.2017 do 12.00 hod. dňa 23.01.2017 opakovane v byte na adrese T., M. č. XXXX/X, v ktorom L. F. býval v spoločnej domácnosti so svojou manželkou E. F., svojim opakovaným konaním údermi päťou svojej ruky do hlavy svojej manželky E. F. a taktiež do iných častí tela jej spôsobil zranenia a to otras mozgu, pomliaždenie hlavy, brady, očné a dolnej čeluste vľavo, pomliaždenie ramena a predlaktia vľavo, ktoré si vyžiadali dĺžku liečenia, práceneschopnosti a obmedzenie na obvyklom spôsobe života v trvaní 21 dní a takéto konania obžalovaného viedli u poškodenej k rozvoju postraumatickej stresovej poruchy stredne ťažkého stupňa s príznakmi depresie, strachu, úzkosti a poruchami spánku, ktorá si vyžiadala liečenie, práceneschopnosť a obmedzenie na obvyklom spôsobe života v dĺžke 31 dní.

Za to mu podľa § 208 ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere tri a pol roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenej U. A. T., a. s., V. X, T., IČO: XX XX XX XX škodu vo výške 518,27 eur.

Proti tomuto rozsudku, len proti výroku o treste, a to v neprospech obžalovaného podal okresný prokurátor v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania poukazuje na skutočnosti, ktorými prvostupňový súd odôvodnil výrok o treste, ktorý obžalovanému ukladal, pričom uvádza, že s uvedeným výrokom sa nestotožňuje a považuje ho za nezákonný. Odcitoval znenia ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona, § 34 ods. 2 Tr. zákona, § 34 ods. 4 Tr. zákona a § 39 ods. 1 Tr. zákona konštatujúc, že uvedenými ustanoveniami sa okresný súd neriadil. Vo vzťahu k osobe obžalovaného a jeho pomerom poukazuje v prvom rade na postoj obžalovaného k predmetnej trestnej činnosti, ktorý v priebehu prípravného konania svoje konania popieral s tým, že na hlavnom pojednávaní iba čiastočne priznal občasné použitie fyzickej sily proti manželke, no nie v takej intenzite, ako to uvádzala poškodená a ako to vyplývalo z ďalších dôkazov. Taktiež poukazuje na skutočnosť, že v minulosti bol trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/10/2005 zo dňa 31.01.2005 odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa

§ 221 ods. 1, 3 vtedy účinného Trestného zákona, ktorého sa dopustil rovnako vo vzťahu k svojej manželke. Trest uložený uvedeným trestným rozkazom teda nespĺnil u obžalovaného dostatočný výchovný a preventívny účel a napriek uvedenému odsúdeniu obžalovaný naďalej pokračoval vo svojom protiprávnom konaní vo vzťahu k svojej manželke, čo u nej nakoniec viedlo k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy, čo svedčí predovšetkým o intenzite konania obžalovaného. Z odpisu registra trestov taktiež vyplýva, že obžalovaný bol okrem odsúdenia z roku 2004 päťkrát súdne trestaný z čoho je zrejmé, že spôsob jeho života neobsahuje také výrazné skutočnosti a okolnosti, ako vyžaduje bežný občiansky život. Práve naopak, možno konštatovať, že obžalovaný spôsobom svojho života preukázal, že nemá dostatočný rešpekt a sklony k dodržiavaniu základných noriem spoločenského správania. Nie je možné sa stotožniť so záverom súdu, že trest uložený v zákonom stanovenej trestnej sadzbe by mohol mať negatívny vplyv na ďalšie fungovanie rodiny. V tejto súvislosti poukazuje na to, že obžalovaný sa svojho konania voči poškodenej dopúšťal v spoločnej domácnosti, kde spolu s ním žili aj ich deti, a to štvorročný syn a osemnásťročná dcéra, ktoré boli priamymi svedkami konania obžalovaného. Konanie obžalovaného voči poškodenej teda malo negatívny vplyv nielen na samotnú poškodenú, ale aj na ich spoločné deti, čo preukazuje tak výpoveď poškodenej, ako aj L. F., z ktorých vyplýva, že v dôsledku konania obžalovaného poškodená niekoľkokrát opustila spoločnú domácnosť, pri poslednom útoku aj s maloletým synom. Možno teda konštatovať, že práve konanie obžalovaného malo negatívny vplyv na kvalitu života a fungovanie rodiny. Vzhľadom na tieto skutočnosti u obžalovaného neexistujú také záruky, z ktorých by bolo možné usudzovať, že v prípade jeho návratu do spoločnej domácnosti by v takomto konaní nepokračoval aj naďalej. Na rozdiel od názoru súdu má za to, že neboli zistené také okolnosti prípadu alebo pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. poriadku zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci rozhodol sám.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd v posudzovanej veci nezistil také odvolaním nevytykané chyby, ktoré by zakladali niektorý z dôvodov dovolania uvedený v § 271 ods. 1 Tr. poriadku a preto mohol v posudzovanej veci preskúmať len správnosť napadnutého výroku, teda výroku o treste.

Proti výroku o vine nebolo žiadnou z oprávnených osôb odvolanie podané, takže krajský súd nemal podklad preto, aby preskúmal správnosť tohto výroku resp. konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Uvedenú skutočnosť považuje za potrebné zdôrazniť najmä s ohľadom na to, že obžalovaný sám v rámci odvolacieho konania žiadal vypočuť ako svedkyňu svoju manželku - poškodenú E. F., takže uvedenému návrhu krajský súd ani nevyhovel, ako aj vzhľadom na obsah podaní najmä samotnej poškodenej, ktorá vo svojich podaniach namieta najmä právnu kvalifikáciu konania obžalovaného tvrdiac, že ona trestné oznámenie pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby nepodala, podala ho len pre ublíženie na zdraví a preto aj žiadala zastaviť trestné stíhanie, keďže súhlas s trestným stíhaním vzala späť.

Aj keď krajský súd výrok o vine v danom prípade nepreskúmaval, a aj keď to už bolo v priebehu tohto konania niekoľkokrát opakované, krajský súd len pre úplnosť uvádza, že Trestný poriadok v ustanovení § 211 presne vymedzuje okruh trestných činov, vo vzťahu ku ktorým je možné trestné stíhanie začať, alebo už v začatom trestnom stíhaní pokračovať, len so súhlasom poškodeného. Trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona, teda trestný čin, pre ktorý je stíhaný obžalovaný v posudzovanom prípade, medzi uvedenými trestnými činmi nie je, takže aj keby poškodená prehlásila, že súhlas s trestným stíhaním berie späť, neopravňuje to orgány činné v trestnom konaní ani súd trestné stíhanie zastaviť a v dispozícii poškodeného nie je ani posudzovanie otázky správnosti právnej kvalifikácie konania, pre ktoré sa trestné stíhanie vedie. Navyiac, keďže v priebehu odvolacieho konania bola krajskému súdu mimo podaní poškodenej a žiadosti o prepustenie na slobodu na písomnú záruku Kresťanskej medzinárodnej misie Liptovská Teplička doručená aj petícia za prepustenie a omilostenie L. F., považuje krajský súd za potrebné k nej uviesť, že podľa § 2 ods. 6 Tr. poriadku na obsah petícií zasahujúcich do plnenia povinnosti vyplývajúcej orgánom činným v trestnom konaní a súdov zo zákona, ani orgány činné v trestnom konaní ani súd neprihliadajú.

Pokiaľ ide o samotný výrok, ktorý bol odvolaním napadnutý, v tomto je smere je z napadnutého rozhodnutia resp. jeho dôvodov zrejmé, z ktorých skutočností prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste vychádzal a ako to sám uvádza, vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Tr. zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Na všetky skutočnosti, ktoré prvostupňový súd viedli k uloženiu odvolaním napadnutého trestu, prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal, uviedol, ako rozhodné skutočnosti vyhodnotil a prečo dospel k záveru prezentovanému vo výroku napadnutého rozsudku. So závermi prvostupňového súdu sa stotožňuje aj krajský súd.

Je pravdou, že za trestný čin, pre ktorý obžalovaný bol uznaný vinným stanovuje Trestný zákon vo svojej osobitnej časti trest odňatia slobody vo výmere od 7 do 12 rokov. Keďže ani krajský súd v zhode so záverom súdu prvého stupňa nezistil prevahu či už priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností, nebolo potrebné ani dolnú ani hornú hranicu trestnej sadzby stanovenej v osobitnej časti Trestného zákona upravovať.

Vzhľadom na zákonom stanovenú trestnú sadzbu, by teda v danom prípade bolo nevyhnutné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v minimálnej výmere 7 rokov, čo samozrejme znamená, že ukladaný trest by musel byť trestom nepodmienečným.

Aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na okolnosti prípadu, použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo v danom prípade neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, takže v rozpore so záverom prezentovaným v odvolacích námietkach sa krajský súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa v tom, že v danom prípade je možné pri ukladaní trestu aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Prvostupňový súd odôvodnil, čo ho viedlo k úvahe o potrebe použitia uvedeného ustanovenia a aj podľa názoru krajského súdu trest pri aplikácii uvedeného ustanovenia a vo výmere, ako ho obžalovanému uložil súd prvého stupňa možno považovať za trest spravodlivý.

V zhode so závermi súdu prvého stupňa je totiž potrebné prihliadať na všetky okolnosti súdeného prípadu v rámci toho aj intenzitu a častosť konania, ktorými obžalovaný znaky trestného činu, pre ktorý bol uznaný

vinným naplnil. Aj keď je pravdou, že bol uznaný vinným za to, že sa skutku dopúšťal v priebehu dlhého obdobia od roku 2006 do začiatku roku 2017 nemožno opomenúť, že toto jeho konanie sa nevyznačovalo nejakou (aj keď samozrejme ho v žiadnom prípade nie je možné ospravedlňovať aj preto bol uznaný vinným) výraznou hrubosťou, ako tomu býva vo viacerých obdobných prípadoch, nemožno opomíňať ani samotný postoj poškodenej, odkázanosť rodiny najmä maloletého dieťaťa a študujúcej dcéry na príjem obžalovaného a skutočnosť, že trest vo výmere na dolnej hranici trestnej sadzby by skutočne mohol mať negatívny vplyv na ďalšie fungovanie rodiny. Aj keď aj uložený trest odňatia slobody považuje obžalovaný či poškodená za neprimerane prísny a aplikácia ustanovenia § 39 Tr. zákona by v danom prípade dokonca dovoľovala uloženie aj nižšieho trestu, vzhľadom na osobu obžalovaného, okolnosť, že v danom prípade protiprávne konanie, pre ktoré bol uznaný vinným nebolo jeho prvým a do rozporu so zákonom sa už v minulosti opakovane dostal, aj keď všetky jeho odsúdenia sú zahladené, neprichádzalo do úvahy uloženie trestu nespojeného s odňatím slobody o to viac, že trestnej činnosti sa už obžalovaný dopustil vo vzťahu k poškodenej aj v minulosti.

Trest odňatia slobody vo výmere 3,5 roka považuje teda krajský súd za správny a zákonný a keďže pochybenie nezistil ani pri rozhodovaní o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody ani vo výroku o náhrade škody odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.